

[Niels Ravn.]

50 år sket en rivende udvikling. Dele af den gamle lov er blevet gjort til genstand for selvstændig ny lovgivning. Jeg skal bare pege på loven om indenrigs kødkontrol og loven om anvendelse af kød af syge og selvdøde dyr. Begge disse afsnit er som sagt taget ud og gjort til genstand for selvstændig lovgivning, og det er altså ikke urimeligt, at der sker en videre modernisering og ajourføring under hensyn til tidens krav.

Der kan være enkeltheder, som der måske kunne være grund til at se lidt nærmere på. Jeg skal i forbifarten nævne de retningslinjer, hvorefter ministeren meddeler autorisation, og de retningslinjer, hvorefter den foreslåede kvalitetskontrol skal gennemføres i praksis. Der foreligger nemlig her forskellige muligheder.

Endelig skal jeg nævne, at der i straffebestemmelserne i § 5 er sket en skærpelse, men det er kun en ajourføring i overensstemmelse med loven om indenrigs kødkontrol. Den foreslåede bestemmelse i § 5 går ud på, at overtrædelse af lovens bestemmelser kan straffes med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 6 måneder; efter den gamle lov kunne der kun blive tale om bøde.

Men det, som for os er det afgørende og det springende punkt i dette lovforslag, er den meget vidtgående bemyndigelse, som § 3 giver ministeren. Efter vor opfattelse indebærer den, at vi faktisk giver ministeren hals- og håndsret til at gøre, som han vil, med en produktion, der dog andrager en værdi af mellem 2 000 og 2 500 mill. kr. årlig. Jeg ser da også i bemærkningerne til lovforslaget, at det er, ligesom den højtærede minister er blevet lidt bange for sin egen lovgivning på dette område og i bemærkningerne søger at afsvække loven. Jeg skal citere tredjesidste stykke i bemærkningerne, hvor det hedder:

„Bemyndigelsen vil som hidtil kun blive anvendt for at sikre og beskytte eksportvarernes kvalitet og renommé eller for at opfylde de særlige krav, som enkelte lande måtte stille, hvortil kommer, at man på forhånd vil drøfte påtænkte bestemmelser herom med de interesserede organisationer, således som det skete forud for bekendtgørelsen af 19. oktober 1956.“

Det er meget godt, at noget sådant står

i lovforslagets bemærkninger, men det er jo kun bemærkninger. Det afgørende er selve loven og dens indhold; det er det, der har betydning fremover.

Jeg kan kort resumere mit partis stilling således: med hensyn til det, der i virkeligheden hører hjemme i denne lov, nemlig kontrolbestemmelserne, er vi velvilligt indstillet. Vi ønsker at få en mere klart formuleret § 3 uden indblanding af handelspolitisk natur. Med hensyn til det sidste afsnit af § 3 kan jeg allerede nu ved førstebehandling give udtryk for, at såfremt den højtærede landbrugsminister under forslagens videre gang gennem det høje ting vil opretholde paragraffens vidtgående ordlyd på dette område, ser det konservative folkeparti sig ikke i stand til at medvirke til lovforslagets fremme.

Morten Larsen: Jeg tager ordet i denne sag som stedfortræder for min kollega, det ærede medlem hr. Slipsager, som er forhindret i at være til stede.

Det blev fra anden side nævnt, at det er en gammel lov fra 1908, der i dag står over for en ajourføring. Vi har nu 50 års erfaring for, hvorledes denne lov har virket, og vi må vist fra alle sider notere den kendsgerning, at selv om loven ikke har været ajourført i disse mange år, har den dog virket således, at den har sikret kvaliteten af vore landbrugsvarer udadtil; den har derved været med til at skaffe de høje priser hjem, som danske landbrugsvarer noteres i på vore eksportmarkeder. Det er naturligt for mit parti at medvirke til, at landbrugsministeren, hvad han nu end måtte hedde, får en lov at arbejde efter, som sikrer muligheden for at bibeholde den høje kvalitet, som har været en absolut fordel for såvel landbrug som samfund.

Der er af oppositionen udtalt betænkeligheder med hensyn til, om bemyndigelsen i § 3 i lovforslaget ikke er for vidtgående. Jeg nærer ikke i dag sådanne betænkeligheder. Der kunne måske nok være landbrugsministre, jeg ville have betænkelighed over for, men jeg kender den nuværende højtærede minister så godt, at jeg ved, at når der i lovforslaget står, at der skal forhandles med de interesserede organisationer om, hvad der skal ske, så vil han følge denne bestemmelse meget nøje; og da der